

C/2024/1652

4.3.2024

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 stycznia 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad – Bułgaria) – WS/Intervyuirasht organ na Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerskia savet

[Sprawa C-621/21 ⁽¹⁾, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Kobiety będące ofiarami przemocy domowej)]

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Wspólna polityka w dziedzinie azylu – Dyrektywa 2011/95/UE – Przesłanki kwalifikujące do statusu uchodźcy – Artykuł 2 lit. d) – Powody prześladowania – „Przynależność do szczególnej grupy społecznej” – Artykuł 10 ust. 1 lit. d) – Akty prześladowania – Artykuł 9 ust. 1 i 2 – Związek między powodami prześladowania a aktami prześladowania lub między powodami prześladowania a brakiem ochrony przed takimi aktami – Artykuł 9 ust. 3 – Podmioty niepubliczne – Artykuł 6 lit. c) – Przesłanki ochrony uzupełniającej – Artykuł 2 lit. f) – „Poważna krzywda” – Artykuł 15 lit. a) i b) – Ocena wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej dla celów przyznania statusu uchodźcy lub statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej – Artykuł 4 – Przemoc wobec kobiet ze względu na płeć – Przemoc domowa – Zagrożenie „zbrodnią honorową”]

(C/2024/1652)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WS

Strona przeciwna: Intervyuirasht organ na Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerskia savet

przy udziale: Predstavitelstvo na Varhovnia komisar na Organizatsiyata na obedinenite natsii za bezhantsite v Bulgaria

Sentencja

1) Artykuł 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony

należy interpretować w ten sposób, że:

w zależności od warunków panujących w państwie pochodzenia można przyjąć przynależność do „szczególnej grupy społecznej” – jako „powód prześladowania” mogący prowadzić do przyznania statusu uchodźcy – zarówno w odniesieniu do kobiet z tego państwa jako ogółu, jak i do bardziej ograniczonych grup kobiet posiadających wspólną dodatkową cechę.

2) Artykuł 9 ust. 3 dyrektywy 2011/95

należy interpretować w ten sposób, że:

w przypadku gdy wnioskodawca twierdzi, że obawia się prześladowania w swoim państwie pochodzenia przez podmioty niepubliczne, nie jest konieczne wykazanie związku między jednym z powodów prześladowania wymienionych w art. 10 ust. 1 tej dyrektywy a takimi aktami prześladowania, jeżeli można wykazać taki związek między jednym z tych powodów prześladowania a brakiem ochrony przed tymi aktami przez podmioty udzielające ochrony, o których mowa w art. 7 ust. 1 wspomnianej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 17.1.2022.

3) Artykuł 15 lit. a) i b) dyrektywy 2011/95

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „poważnej krzywdy” obejmuje rzeczywiste zagrożenie dla wnioskodawcy, że zostanie on zabity lub poddany aktom przemocy ze strony członka jego rodziny lub wspólnoty z powodu domniemanego naruszenia norm kulturowych, religijnych lub tradycyjnych, i że pojęcie to może zatem prowadzić do przyznania statusu ochrony uzupełniającej w rozumieniu art. 2 lit. g) tej dyrektywy.
